

Sygn. akt VIII GC 311/12

WYROK

W I M I E N I U R Z E C Z Y P O S P O L I T E J P O L S K I E J

Dnia 25 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie VIII Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący SSO Agnieszka Górską

Protokolant st. sekr. sądowy Marta Perkowska

po rozpoznaniu w dniu 18 października 2013 r. w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa M. G.

przeciwko (...) Radiu - (...) w (...) Spółce Akcyjnej w S.

o ustalenie

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda M. G. na rzecz pozwanego (...) Radia– (...) w (...) Spółki Akcyjnej w S. kwotę 947 (dziewięciuset czterdziestu siedmiu) złotych tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt VIII GC 311/12

UZASADNIENIE

Powód M. G. wniósł o ustalenie, że pozostaje nadal członkiem zarządu do spraw ekonomiczno – finansowych pozwanej (...) Radio – (...) w (...) Spółki Akcyjnej w S., a także o zasądzenie od pozwanej na jego rzecz kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w lipcu 2010 r. został zatrudniony na stanowisku członka zarządu do spraw ekonomiczno – finansowych na podstawie umowy o pracę i jednocześnie został powołany do pełnienia funkcji członka zarządu pozwanej spółki. 16 sierpnia 2011 r. umowa o pracę została wypowiedziana, zaś jako przyczynę wskazano upływ kadencji na stanowisku członka i prezesa zarządu w związku z art. 3 ust. 1 i 2 ustawy o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji oraz opłatach abonamentowych. W ocenie powoda wypowiedzenie zostało dokonane niezgodnie z prawem. Powód uznał, że terminy „kadencja” i „mandat” są ze sobą powiązane, przy czym pierwszy ma znaczenie techniczno –prawne. Zgodnie z art. 369 k.s.h. uprawnienie do pełnienia funkcji w zarządzie (mandat) nie pokrywa się z okresem, na który powołano daną osobę do zarządu (kadencja). Powód uznał, że przepisy Kodeksu spółek handlowych zawierają wyczerpujący katalog przypadków, w których dochodzi do wygaśnięcia mandatu. W okresie od momentu zakończenia kadencji do momentu zakończenia mandatu do pełnienia funkcji status członka zarządu nie ulega zmianom, podstawą pełnienia funkcji jest nadal stosunek organizacyjny, nawiązany w związku z powołaniem do pełnienia funkcji. Okoliczność, że kadencja wygasła gdy trwa mandat nie ma zatem żadnego znaczenia, okoliczność ta nie wpływa na zakres uprawnień członka zarządu spółki akcyjnej. Powołując się na orzecznictwo Sądu Najwyższego powód wskazał, że mandat członka zarządu przysługuje zarówno urzędującemu członkowi zarządu, jak również członkowi zarządu, który utracił atrybut członka urzędującego wskutek upływu czasu, na jaki został powołany (kadencja). Stan utrzymywania się mandatu takiego członka zarządu kończy się z momentem zebrania wspólników

zatwierdzającego sprawozdanie, bilans oraz rachunek zysków i strat za ostatni rok urzędowania. W ustawie o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji oraz ustawy o opłatach abonamentowych ustawodawca nie posługuje się pojęciem mandatu, lecz kadencji. Tym samym należy uznać, że samo wygaszenie kadencji na mocy ustawy nie spowodowało wygaśnięcia mandatu członków zarządu dotychczasowych spółek publicznej radiofonii. Skoro zatem nie nastąpiło zdarzenie prawne z art. 369 § 5 k.s.h. to powód nadal pełni funkcję prezesa zarządu pozwanej spółki. Powód nie złożył bowiem rezygnacji ani nie została w stosunku do niego podjęta uchwała o odwołaniu z funkcji członka zarządu. Interes prawny w żądaniu ustalenia powód uzasadnił faktem, że ustalenie okoliczności czy powód nadal pozostaje członkiem zarządu pozwanej ma wpływ na prawa i obowiązki powoda, kształtując jego sytuację faktyczną i prawną w pozwanej spółce.

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów postępowania. W uzasadnieniu pozwana wskazała, że kwestia utraty statusu członka zarządu przez powoda była przedmiotem badania w postępowaniu o wykreślenie z rejestru przedsiębiorców KRS i orzeczenie w tym przedmiocie jest prawomocne. W ocenie pozwanej z mocy ustawy wygasła kadencja powoda jako członka zarządu, jak również ustał jego mandat. W pozwanej spółce z dniem 16 sierpnia 2011 r. upoważniony podmiot (Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji) powołał nowy zarząd i zmiany te zostały ujawnione w KRS. Zatem żądanie powoda stoi w sprzeczności z prawomocnym orzeczeniem sądowym, a nadto powód musiałby żądać ustalenia nieważności czynności prawnej, na mocy której został pozbawiony statusu członka zarządu. Brak jest natomiast czynności prawnej, której unieważnienia żąda powód. W ocenie pozwanej powód nie wykazał także interesu prawnego w żądaniu ustalenia. Brak jest przesłanki w postaci niepewności sytuacji prawnej w zakresie statusu prawnego powoda, skoro powód faktycznie nie pełni funkcji członka zarządu i utratę tego statusu potwierdza prawomocne orzeczenie sądowe. Za niekonsekwentne uznała pozwana stanowisko powoda, jako że jednocześnie domaga się on zapłaty odprawy i odszkodowania w związku z niezgodnym z prawem rozwiązaniem umowy o pracę oraz ustalenia, że nadal jest członkiem zarządu. Umowa o pracę została zawarta w związku z powołaniem do pełnienia funkcji członka zarządu pozwanej i rozwiązana z powodu zaprzestania jej pełnienia. Pozwana podniosła, że jeśli powód miałby nadal pełnić funkcję członka zarządu powinien on wytoczyć powództwo o zapłatę wynagrodzenia. Możliwość wytoczenia powództwa o zasądzenie wyklucza istnienie po stronie powoda interesu prawnego w wytoczeniu powództwa o ustalenie.

Na rozprawie w dniu 2 października 2013 r. powód zgłosił żądanie ewentualne o ustalenie, że mandat powoda jako członka zarządu wygasł z dniem odbycia walnego zgromadzenia akcjonariuszy za 2011 rok, to jest 25 czerwca 2012 roku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Na mocy uchwały Rady Nadzorczej (...) Radio (...) w (...) Spółka Akcyjna w S. nr (...) (...) z dnia 21 czerwca 2010 r. z dniem zakończenia Zwyczajnego Walnego Zgromadzenia, zatwierdzającego sprawozdanie finansowe za rok obrotowy 2009 powód został powołany w skład Zarządu jako członek zarządu do spraw ekonomiczno – finansowych V kadencji.

Dowód:

- uchwała nr (...) (...) z dnia 21.06.2010 r. k. 134

W dniu 9 lipca 2010 r. pomiędzy powodem M. G. a pozwaną (...) Radiem (...) w (...) Spółką Akcyjną w S. zawarta została umowa o pracę. Zgodnie z jej treścią powód miał świadczyć na rzecz spółki pracę na stanowisku członka zarządu do spraw ekonomiczno – finansowych (§1 pkt 1). Powód miał realizować swoje prawa i obowiązki w szczególności w oparciu o ustawę o radiofonii i telewizji, Kodeks spółek handlowych, Kodeks pracy, statut spółki, układ zbiorowy, Regulamin pracy zarządu, Regulamin organizacyjny spółki oraz inne akty wewnętrzne uchwalane przez zarząd spółki (§1 pkt 2). Umowa została zawarta na czas nieokreślony, zaś dniem rozpoczęcia pracy był 9 lipca 2010 r. (§5). W § 9 umowy postanowiono, że w razie odwołania ze stanowiska lub rozwiązania umowy o pracę z innych przyczyn niż naruszenie podstawowych obowiązków ze stosunku pracy przed upływem kadencji, pracownik otrzyma odprawę w wysokości trzykrotności swojego miesięcznego wynagrodzenia.

Dowód:

- umowa o pracę z dnia 9.07.2010 r. k. 9-12

W dniu 16 sierpnia 2011 roku wręczono powodowi datowane na ten sam dzień oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę z zachowaniem okresu wypowiedzenia. Jako przyczynę wypowiedzenia wskazano upływ kadencji na stanowisku Członka Zarządu wynikający wprost z treści art. 3 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 6 sierpnia 2010 roku o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji oraz ustawy o opłatach abonamentowych. Zgodnie z tymi przepisami kadencja dotychczasowych rad nadzorczych i zarządów spółek publicznej radiofonii i telewizji wygasa z dniem wejścia w życie znowelizowanych przepisów. Członkowie dotychczasowych rad i zarządów pełnią obowiązki do czasu powołania nowych organów zgodnie z przepisami ustawy.

Jednocześnie wskazano, że Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji powołała z dniem 16 sierpnia 2011 roku na stanowisko Prezesa Zarządu A. R.. Pismo podpisał nowy Prezes Zarządu A. R.. A. R. był członkiem Rady Nadzorczej (...) Radio (...) w (...) Spółki Akcyjnej. Na mocy uchwały Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z dnia 5 lipca 2011 r. stwierdzono wygaśnięcie jego mandatu członka Rady Nadzorczej.

Dowód:

- pismo z dnia 16.08.2011 r. k. 13

- uchwała nr (...) z dnia 5.07.2011 r. k. 126

- pismo Przewodniczącego (...) z dnia 14.05.2012 r. k. 127

- uchwała nr (...) z dnia 22.06.2011 r. k. 128

Sprawozdanie (...) Spółki Akcyjnej (...) w S. (...) za rok 2011 zostało zatwierdzone na mocy uchwały nr 1 Zwyczajnego Walnego Zgromadzenia spółki z dnia 25 czerwca 2012 r.

Dowód:

- protokół Zwyczajnego Walnego Zgromadzenia z dnia 25.06.2012 r. k. 139-147

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie ustalony został na podstawie dokumentów przedłożonych przez strony. Jednocześnie podkreślenia wymaga fakt, że okoliczności faktyczne przedstawione przez powoda w pozwie nie były kwestionowane przez stronę pozwaną. Bezsporne jest, że powód pełnił w pozwanej spółce funkcję członka zarządu i formalnie nie został z niej odwołany. Wypowiedziano jednak zawartą z nim umowę o pracę z zachowaniem okresu wypowiedzenia. Strony pozostawały zaś w sporze co do skutków art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 6 sierpnia 2010 r. o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji oraz o opłatach abonamentowych i wpływu powołanego uregulowania na sytuację prawną powoda i jego status w pozwanej spółce.

Podstawę prawną powództwa stanowił art. 189 k.p.c., zgodnie z którym powód może żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny. Interes prawny w żądaniu ustalenia istnieje wówczas gdy występuje potrzeba udzielenia ochrony prawnej stronie, wynikająca z określonej sytuacji prawnej, w jakiej strona się znalazła. Sytuacja taka powinna charakteryzować się niepewnością lub zostać zagrożona. Interes prawny zachodzi, jeżeli sam skutek, jaki wywoła uprawomocnienie się wyroku ustalającego, zapewni powodowi ochronę jego prawnie chronionych interesów, czyli definitywnie zakończy spór istniejący lub prewencyjnie zapobiegnie powstaniu takiego sporu w przyszłości. Interes prawny powództwa o ustalenie stanowi przesłankę o charakterze materialnoprawnym zgłoszonego na podstawie art. 189 żądania.

Sąd doszedł do przekonania, że powód ma interes prawny w żądaniu ustalenia, że nadal pozostaje członkiem zarządu pozwanej spółki. Istnieje bowiem stan niepewności co do sfery prawnej dotyczącej powoda, zakresu jego uprawnień i obowiązków odnośnie stosunku organizacyjnego, jaki łączył go z pozwaną spółką.

Pozwana podważała istnienie interesu prawnego wskazując, że powód wytoczył powództwo o zapłatę odprawy i odszkodowania przed sądem pracy. Co do zasady w orzecznictwie wskazuje się, że interes prawny nie istnieje wówczas, gdy jest możliwe wytoczenie powództwa o świadczenie. W przypadku gdy dojdzie już do naruszenia prawa, w związku z którym powodowi służy roszczenie o świadczenie wyłączona jest możliwość skutecznego wystąpienia z powództwem o ustalenie, skoro sfera podlegająca ochronie jest w takiej sytuacji szersza (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30 października 1990 r., sygn. I CR 649/90, Lex nr 158145; wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 28 września 2012 r., sygn. V ACa 415/12, Lex nr 1223195). Niemniej, podkreślenia wymaga, iż wytaczając powództwo przed sądem pracy powód domaga się roszczeń, związanych ze stosunkiem pracy. Sąd pracy zobligowany jest zbadać w pierwszej kolejności czy w dniu rozwiązania z powodem umowy o pracę istniały przesłanki wskazane w wypowiedzeniu. Ustalenie, czy powód obecnie pełni funkcję członka zarządu pozwanej pozostaje poza zakresem kognicji w sądu pracy.

Nie niweczy interesu prawnego powoda również potencjalna możliwość wytoczenia powództwa o zapłatę wynagrodzenia za okres, w którym powód pełnił funkcję członka zarządu pozwanej spółki. Wynagrodzenie otrzymywane było przez powoda w związku z wiążącym go z pozwaną stosunkiem pracy; przewidziane zostało w umowie o pracę z dnia 9 lipca 2010 r. (§4 umowy). Skoro zatem brak jest bezpośredniego związku wynagrodzenia ze stosunkiem organizacyjnym łączącym strony w razie ewentualnego wytoczenia powództwa o zapłatę zaległego wynagrodzenia przedmiotem badania nie byłby fakt wygaśnięcia mandatu powoda czy skuteczności odwołania z funkcji, a wyłącznie istnienie podstaw do dokonania wypowiedzenia umowy o pracę. W konsekwencji wynik takiego postępowania pozostawałby bez wpływu na stan niepewności powoda co jego sytuacji jako członka zarządu pozwanej spółki.

Nieadekwatne jest również powoływanie się przez pozwaną na orzecznictwo dotyczące dopuszczalności i sposobu zaskarżania uchwał rady nadzorczej spółki akcyjnej. W niniejszym stanie faktycznym przepisy art. 249-252 k.s.h. nie znajdują bowiem zastosowania w drodze analogii z uwagi na fakt, iż powód nie został odwołany ze składu zarządu na mocy uchwały rady nadzorczej, stosownie do brzmienia art. 369 § 5 k.s.h. Abstrahując od powyższego, nie może umknąć uwadze okoliczność, iż w orzecznictwie wskazuje się na dopuszczalność zaskarżenia uchwały rady nadzorczej spółki akcyjnej o odwołaniu członka jej zarządu powództwem o stwierdzenie nieważności tej uchwały na podstawie art. 189 k.p.c. w zw. z art. 58 § 1 k.c. (tak też wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 lutego 2010 r., sygn. II CSK 449/09, opubl. w OSNC-ZD 2010/4/103). Reasumując, należało przyjąć, iż powództwo o ustalenie, że powód nadal pozostaje członkiem zarządu pozwanej jest jedynym sposobem, środkiem do zapewnienia ochrony prawnej powodowi.

Pomimo uznania, że powód ma interes prawny w żądaniu ustalenia Sąd uznał, że brak jest podstaw do przyznania racji stanowisku, że nie wygasł mandat powoda jako członka zarządu. Punktem wyjścia dla rozważań w wyżej wymienionym zakresie jest analiza przepisów ustawy z dnia 6 sierpnia 2010 r. o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji oraz ustawy o opłatach abonamentowych (Dz. U. Nr 152, poz. 1023), a w szczególności art. 3 tego aktu prawnego. Zgodnie z jego brzmieniem kadencja dotychczasowych rad nadzorczych i zarządów spółek publicznej radiofonii i telewizji powołanych na mocy ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji, wygasa z dniem wejścia w życie ustawy (ust. 1). Członkowie dotychczasowych rad nadzorczych i zarządów spółek publicznej radiofonii i telewizji pełnią obowiązki do czasu powołania nowych organów zgodnie z przepisami ustawy o radiofonii i telewizji, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą (ust. 2).

W kontekście brzmienia cytowanego uregulowania powód podnosił, że dotyczy ono wyłącznie kadencji, nie można zaś uznać, iż łącznie z kadencją wygasa mandat członka zarządu. Kwestionował, aby pojęciom tym na gruncie cytowanej ustawy można było nadać tożsame znaczenie.

Przechodząc do interpretacji pojęcia „mandatu” i „kadencji” w pierwszej kolejności zauważyć, że przepisy ustawy nowelizującej z dnia 6 sierpnia 2010 r. operują jedynie pojęciem „kadencja”, brak jest natomiast jakichkolwiek

odwołań do „mandatu”. Uwzględniając dorobek orzecznictwa i literatury, jaki się na gruncie analizy tego pojęcia wykształcił, Sąd przyjął iż mandat jest uprawnieniem do sprawowania funkcji piastuna organu osoby prawnej (zob. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 10 listopada 2006 r. (sygn. I CSK 246/06, opubl. w OSNC 2007, nr 7-8, poz. 124), a także w wyroku z dnia 13 maja 2010 r. (sygn. IV CSK 531/09, Lex nr 678025). W orzeczeniach tych podkreślono, że nie może zachodzić stan, w którym komuś przysługuje mandat, a jednocześnie ustało uprawnienie do wykonywania funkcji członka zarządu. Te dwie przesłanki muszą iść ze sobą w parze. W sytuacji zatem, gdy określona osoba nie może pełnić obowiązków z uwagi na utratę uprawnień w tym zakresie, traci tym samym mandat do sprawowania funkcji. Powyższe skłania do wniosku, że tak rozumiane pojęcie mandatu pokrywa się z zakresem pojęciowym sformułowania, zawartego w art. 3 ust. 2 ustawy o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji oraz ustawy o opłatach abonamentowych. W przepisie tym mowa jest o pełnieniu obowiązków przez członków dotychczasowych rad nadzorczych i zarządów spółek jedynie do momentu powołania nowych organów. Uzasadniony jest zatem wniosek, że wraz z powołaniem nowych organów członkowie dotychczas funkcjonujących organów przestali być uprawnieni do wykonywania funkcji (nie sposób zakładać, by wolą ustawodawcy było dopuszczenie do stanu, w których funkcjonowałyby w tym samym czasie dwa zarządy). Skoro zatem takie uprawnienie ustało, wykluczone jest przyjęcie, aby członkowi zarządu działającego przed wejściem w życie nowelizacji, nadal przysługiwał mandat.

Z uwagi zatem na aprobatę stanowiska w powołanych powyżej orzeczeniach Sąd uznał, że przyjęte w art. 3 ust. 2 ustawy o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji oraz ustawy o opłatach abonamentowych uprawnienie do pełnienia obowiązków do czasu powołania nowych organów należy utożsamiać z mandatem. Choć zatem ustawodawca nie określił wyrażnej daty wygaśnięcia mandatu to wskazał, że po wygaśnięciu kadencji członek zarządu może skutecznie pełnić swoje obowiązki do czasu powołania nowych organów zgodnie z wymogami ustawy. Takie brzmienie przepisu prowadzi zaś wprost do wniosku, że mandat powoda wygaśł z chwilą powołania nowych organów zgodnie z procedurą wynikającą ze znowelizowanych przepisów, a zatem z dniem 16 sierpnia 2011 r. (data powołania na stanowisko Prezesa Zarządu A. R.).

Sąd nie podzielił stanowiska strony powodowej, jakoby art. 369 § 4 i 5 k.s.h. stanowił zamknięty katalog sytuacji, w których dochodzi do wygaśnięcia mandatu członka zarządu spółki. Istnieją bowiem sytuacje, w których mandat wygasa z innych przyczyn niż wskazane w cytowanym przepisie. Jako przykład wskazać można art. 373 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe i naprawcze (t. jedn. Dz. U. 2009 rok, Nr 175, poz. 1361 ze zm.), dotyczący pozbawienia reprezentanta w spółce handlowej prawa pełnienia takiej funkcji na określony czas. Przepis ten stanowi odpowiednik art. 17² rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. Prawo upadłościowe (t. jedn. Dz.U.1991 rok, Nr 118, poz. 512 ze zm.). Już wówczas wskazywano, że prawomocne postanowienie w analizowanym przedmiocie skutkuje niedopuszczalnością dokonywania w rejestrach wpisów, które kolidowałyby z omawianym zakazem. Odnośnie osób prowadzących działalność na własny rachunek w literaturze wyrażono pogląd, że osoby objęte zakazem nie są traktowane jako przedsiębiorcy, organy państwowe i samorządowe winny zaś odmówić lub wykreślić wpis o działalności gospodarczej, odmówić lub cofnąć zwolnienie na prowadzenie tej działalności (zob. Stanisław Gurgul „Prawo upadłościowe i układowe” Stanisław Gurgul, C.H. Beck 2000, str. 114-121). W aktualnym stanie prawnym zakaz, o którym mowa w art. 373 Prawa upadłościowego i naprawczego oceniać trzeba przez pryzmat przepisu art. 18 k.s.h. W doktrynie na tle tego przepisu wyrażany jest zaś pogląd o wygaśnięciu mandatu z dniem uprawomocnienia się wyroku skazującego za przestępstwa w nim wymienione (Komentarz do Kodeksu spółek handlowych, red. A. Kidyba, System Informacji Prawnej Lex 2013)

Zauważyć też trzeba, że w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 10 stycznia 2008 r., IV CSK 356/07 (OSNC 2009/3/43) wyrażono stanowisko, że mandat członka zarządu wygasa z chwilą uprawomocnienia się wyroku skazującego za przestępstwo wymienione w art. 18 §2 k.s.h., co skutkuje tym, że nieskuteczne jest ustanowienie pełnomocnika procesowego przez prezesa jednoosobowego zarządu spółki z o.o. W uzasadnieniu tego orzeczenia podkreślono, że osoba fizyczna może prowadzić sprawy spółki i reprezentować ją tylko wtedy, gdy nie utraciła zdolności do pełnienia tych obowiązków. Skutek utraty zdolności do pełnienia funkcji określonych w art. 18 §1 k.s.h. następuje ex lege, czyli bez orzekania o tym zakazie w wyroku skazującym.

Powołana wyżej argumentacja prowadzi do wniosku, że powództwo o ustalenie, że powód nadal jest członkiem zarządu pozwanej spółki nie zasługuje na uwzględnienie.

Oddaleniu podlegało także zgłoszone żądanie ewentualne – o ustalenie, że wygaśnięcie mandatu powoda nastąpiło z dniem odbycia zwyczajnego walnego zgromadzenia pozwanej spółki zatwierdzającego sprawozdanie finansowe za 2011 rok, to jest z dniem 25 czerwca 2012 r. Przyczyną takiego rozstrzygnięcia są przede wszystkim okoliczności, które poddano analizie powyżej – ustalenie, że mandat wygasł z dniem powołania nowych organów pozwanej spółki.

Powód powoływał się jednak na treść art. 369 § 4 k.s.h., zgodnie z którym mandat członka zarządu wygasa najpóźniej z dniem odbycia walnego zgromadzenia zatwierdzającego sprawozdanie finansowe za ostatni pełny rok obrotowy pełnienia funkcji członka zarządu. Sąd uznał jednak, że powyższy przepis nie znajdzie zastosowania w niniejszej sprawie, a to z uwagi na fakt, że w momencie odbycia walnego zgromadzenia nie upłynął pełny rok obrotowy pełnienia funkcji członka zarządu przez powoda. Trzeba bowiem mieć na względzie fakt, iż powód został powołany do zarządu na mocy uchwały z dnia 21 czerwca 2010 r., upływ kadencji (zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy o zmianie ustawy o radiofonii i telewizji oraz ustawy o opłatach abonamentowych) nastąpił 4 września 2010 r. - z chwilą wejścia w życie ustawy nowelizacyjnej, zaś faktycznie powód pełnił funkcję członka zarządu do dnia 16 sierpnia 2011 r. (powołanie A. R. na członka zarządu). Z zestawienia tych dat wynika, że rok 2011 nie był pełnym rokiem obrotowym pełnienia funkcji przez powoda, bowiem od 16 sierpnia 2011 r. faktycznie M. G. nie mógł pełnić dotychczasowej funkcji. W konsekwencji niemożliwe jest zatem ustalenie, że jego mandat wygasł z dniem 25 czerwca 2012 r. Co więcej, w sytuacji powoda brak jest w ogóle „pełnego roku obrotowego pełnienia funkcji członka zarządu”, co stanowi dodatkowy argument wykluczający przydatność rozwiązania z art. 369 § 4 k.s.h. dla ustalenia czasu wygaśnięcia jego mandatu. Konstatacja ta dodatkowo przemawia za przyjęciem, że zawarte w art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 16 sierpnia 2010 r. sformułowanie dotyczące „pełnienia obowiązków”, w istocie wyczerpuje pojęcie mandatu.

Biorąc zatem pod uwagę, że mandat powoda wygasł z dniem 16 sierpnia 2011 r. sąd oddalił zarówno powództwo główne jak i ewentualne.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu wydano w oparciu o przepis art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108 k.p.c. Na zasądzoną od powoda na rzecz pozwanej kwotę w wysokości 947 zł składa się opłata od pozwu w wysokości 30 zł (k. 6), opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł (k. 8), wynagrodzenie pełnomocnika pozwanej w stawce 2-krotnej stosownie do przepisów § 10 ust. 1 pkt 21 w zw. z § 2 ust. 1 i 2 i §5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t. jedn. Dz. poz. 490), a także koszty postępowania zażaleniowego poniesione przez pozwaną – 180 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika, ustalone na podstawie § 12 ust. 2 pkt 2 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 21 cytowanego powyżej rozporządzenia.